

Την αγαπητή κ. Παπαδάκη είχα την τιμή πρώτα να γνωρίσω από κοντά σε μία παρουσίαση βιβλίου και μετά μέσα από το τελευταίο εξαιρετικό μυθιστόρημά της «Φως Στις Σκιές» που κυκλοφόρησε πριν από λίγο καιρό. Εντυπωσιάστηκα γνωρίζοντας έναν εξαιρετικό, ευγενικό και πρόσχαρο άνθρωπο, αλλά και, μέσα από το έργο της, μία συγγραφέα χαρισματική, με πλούσιο συγγραφικό έργο και με την σπάνια ικανότητα να καθηλώνει τον αναγνώστη από την πρώτη έως την τελευταία σελίδα. Η γραφή της είναι ολοζώντανη και παραστατική, μεστή και σαγηνευτική, καθώς δεν αναλώνεται σε κουραστικές και ανούσιες περιγραφές που δεν χρησιμεύουν στην ίδια την πλοκή, αλλά γράφει λιτά και περιεκτικά, ενώ κάθε φορά καταπιάνεται και με ένα διαφορετικό θέμα κοινωνικού χαρακτήρα.

Με αφορμή την έκδοση του νέου της συναρπαστικού μυθιστορήματος με τίτλο «Φως Στις Σκιές» η αξιόλογη συγγραφέας είχε την καλοσύνη να διαθέσει κάποιον από τον πολύτιμο χρόνο της για να απαντήσει στο εκτενές ερωτηματολόγιο των «Φίλων Της Λογοτεχνίας». Την ευχαριστώ θερμά για αυτό, της εύχομαι καλή επιτυχία στην πορεία όλων των βιβλίων της και σας προσκαλώ να διαβάσετε τις απαντήσεις της ώστε να γνωρίσετε κι εσείς λίγο καλύτερα την εξαιρετική Πένυ Παπαδάκη!

1) Αγαπητή κ. Παπαδάκη, από την Λογιστική και το Μάρκετινγκ στη συγγραφή, με αποτέλεσμα να μας έχετε ήδη χαρίσει έξι εξαιρετικά μυθιστορήματα, με διαφορετική θεματολογία το καθένα. Ποιό ήταν το έναυσμα για την ενασχόλησή σας με τον κόσμο της λογοτεχνίας και το αντικείμενο της συγγραφής;

Το έναυσμα για να ασχοληθώ με την συγγραφή, μου το έδωσε η ανάγκη να εκφράσω τα συναισθήματά μου σε μία γυναίκα-ηρωίδα, και να της δείξω με τον δικό μου τρόπο τι σήμαινε για μένα. Δεν ήταν άλλη από την Κατίνα. Και η Κατίνα δεν ήταν άλλη από την μάνα μου. Αυτό ήταν και το ερέθισμα που ενεργοποίησε την βαθιά ανάγκη να κατά-γράψω όσα με απασχολούν και με προβληματίζουν. Όσα γρατζουνάνε τη ψυχή μου.

2) Από πού αντλείτε την έμπνευση για κάθε έργο σας και πόσο δύσκολο είναι να συγκεντρώσετε τις απαραίτητες πληροφορίες, όταν αυτές απαιτούνται, ώστε να συνδυάσετε τυχόν ιστορικά γεγονότα, τόπους και μυθοπλασία στα βιβλία σας;

Επειδή τα θέματά μου είναι κοινωνικά, η ίδια η κοινωνία μου δίνει το υλικό που σε συνδυασμό με την φαντασία μου, δημιουργούν τα έργα μου. Για τις πληροφορίες που χρειάζομαι κάθε φορά, ευτυχώς υπάρχει η ανεξάντλητη πηγή πληροφοριών του διαδικτύου, αλλά και τα βιβλία που, πλέον, καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος του σπιτιού μου.

3) Πιστεύετε πως ο συγγραφέας πρέπει να ταξιδεύει ώστε να έχει κάποια βιώματα από τις χώρες τις οποίες τυχόν περιγράφει στα βιβλία του και πόσο εφικτό είναι αυτό στην πράξη κατά τη γνώμη σας; Είναι απαραίτητο κάτι τέτοιο, απλά και μόνο, για την "διεύρυνση των οριζόντων" του;

Αυτό είναι το ιδανικό σενάριο. Ένας συγγραφέας που ταξιδεύει για να διευρύνει τους ορίζοντές του. Η εποχή που ζούμε όμως δεν είναι ιδανική για τέτοια σενάρια, άρα, επιστρατεύουμε την φαντασία, τα βιβλία, τους χάρτες κι ότι άλλο απαιτείται πάλι από το διαδίκτυο, ώστε να είναι πιο ρεαλιστικές οι εικόνες των τοπίων που περιγράφουμε. Προσωπικά τουλάχιστον αυτό κάνω.

4) Έχετε συμπεριλάβει ποτέ σε βιβλία σας κάποια προσωπικά σας βιώματα; Πόσο εύκολο, ή επώδυνο ήταν αυτό και πόσο εφικτή ήταν η αντικειμενική προσέγγισή τους συγγραφικά;

Στο *«Ζεϊμπέκικο Της Κατίνας»* έχω συμπεριλάβει και δικά μου βιώματα και ομολογώ πως το να γυρίζω πίσω στο χρόνο και σε καταστάσεις δύσκολες, ήταν αρκετά επώδυνο. Ωστόσο πιστεύω πως σε όλα μου τα βιβλία υπάρχουν μικρά "κομμάτια" μου που μέσω της συγγραφής κοιτάζω να τα τακτοποιώ και να συμφιλιώνομαι μαζί τους όσο μπορώ.

5) Στα βιβλία σας έχετε καταπιαστεί, κυρίως, με θέματα κοινωνικού περιεχομένου. Πιστεύετε πως το επιστημονικό υπόβαθρο είναι απαραίτητο για τη συγγραφή ενός βιβλίου, ή αρκεί το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο, η φαντασία και οι εμπειρίες;

Όλα χρειάζονται, όμως προσωπικά θεωρώ πως το έμφυτο συγγραφικό ταλέντο σε συνδυασμό με την φαντασία και τις εμπειρίες είναι τα απαραίτητα συστατικά για την συγγραφή ενός βιβλίου.

6) Υπάρχει κάποιο μοτίβο ως προς το πότε σας "επισκέπτεται" η συγγραφική σας έμπνευση; Υπάρχει κάποια συγκεκριμένη ώρα, διάθεση, ή τόπος ίσως, που να σας προδιαθέτει να γράψετε, ή είναι κάτι που "ρέει" αβίαστα από μέσα σας συνέχεια;

Όταν εργαζόμουν αυτό που "έρεε" μέσα μου, έπρεπε να το πιθασεύω και να το βάζω μετά τις όποιες υποχρεώσεις μου, κυρίως τις οικογενειακές. Τότε έγραφα μόνο τις νύχτες που υπήρχε ησυχία. Τώρα, όμως, έχω την πολυτέλεια του χρόνου και γράφω όποτε με επισκέπτεται η έμπνευση, δίχως την πρότερη πίεση του χρόνου.

7) Όταν ολοκληρώνετε ένα νέο μυθιστόρημά σας αρκείστε στη δική σας μόνο αξιολόγηση, πριν προχωρήσετε στην έκδοσή του, ή αναζητάτε πρώτα τη γνώμη κάποιου οικείου σας προσώπου του οποίου την κρίση εμπιστεύεστε;

Δεν υπάρχει καταλληλότερη γνώμη από αυτήν της Αγγέλας Σωτηρίου, από τον εκδοτικό μου οίκο, η οποία μαζί με το εκδοτικό επιτελείο, αξιολογεί και παίρνει την τελική απόφαση για την έγκριση ή απόρριψη ενός βιβλίου. Οπότε, το αφήνω πάντα στην κρίση της.

8) Από τα έξι μυθιστορήματά σας υπάρχει κάποιο το οποίο ξεχωρίζετε, στο οποίο ίσως έχετε μεγαλύτερη αδυναμία και γιατί; Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για το καθένα και, γιατί όχι, την ιστορία "πίσω από την ιστορία" του καθενός;

Έχω ιδιαίτερη αδυναμία στο πρώτο μου βιβλίο για πολλούς λόγους. «Το Ζειμπέκικο Της Κατίνας» ήταν το διαβατήριο για το ταξίδι που άρχισε πριν από έντεκα χρόνια, και ακόμη συνεχίζεται. Μέσω αυτού με γνώρισε το αναγνωστικό μου κοινό και του χρωστώ ένα μεγάλο ευχαριστώ που με ακολουθεί μέχρι σήμερα. Φυσικά τα βιβλία που εκδόθηκαν στη συνέχεια τα αγάπησα πολύ και είναι σαν τα παιδιά που τα αγαπάς για τον δικό τους χαρακτήρα. Το «Αντίο Φιλενάδα» υμνεί τη φιλία με έναν συγκινητικό τρόπο. «Οι Κόρες Της Αυγής», άγγιξαν τους αναγνώστες με το ιδιαίτερο θέμα τους, αυτό της σωματικής και συναισθηματικής αναπηρίας. Το «Παιχνίδια Ζωής» με την σπονδυλωτή του θεματολογία θίγει τόσα πολλά κοινωνικά ζητήματα που "παντρεύονται" στο τέλος για ένα σκοπό. Το «Χωρίς Δίχτυ Ασφαλείας» θίγει την σημερινή κατάσταση, αυτή της οικονομικής κρίσης που γεννά κρίσεις αξιών, αλλά παράλληλα δίνει μηνύματα αισιοδοξίας. Και τέλος, το «Φως Στις Σκιές», πραγματεύεται το σκληρό θέμα των ναρκωτικών που δυστυχώς είναι πάντα επίκαιρο, αλλά επίσης περνά τόσα μηνύματα για δεύτερες ευκαιρίες στη ζωή, τον έρωτα, στην εργασία.

9) Η συγγραφέας Πένυ Παπαδάκη βρίσκει το χρόνο να διαβάζει και για δική της ευχαρίστηση και όχι μόνο για έρευνα πάνω σε κάποιο μελλοντικό βιβλίο της; Όταν συμβαίνει αυτό, ποιο είδος λογοτεχνίας προτιμάτε περισσότερο ως αναγνώστρια και γιατί;

Φυσικά και διαβάζω, κι όχι γιατί πρέπει, αλλά γιατί αγαπώ τα βιβλία. Διαβάζω τα πάντα, εκτός από τα βιβλία επιστημονικής φαντασίας. Είναι κάτι που θα παρακολουθήσω ενδεχομένως στον κινηματογράφο, αλλά ως θέμα βιβλίου δεν με αφορά.

10) Ποιά είναι τα αγαπημένα σας βιβλία και συγγραφείς; Θεωρείτε ότι έχετε δεχθεί επιρροές από κάποιους ομότεχνούς σας, έλληνες ή ξένους, σύγχρονους ή κλασσικούς, στο δικό σας τρόπο γραφής, ύφους ή θεματολογίας;

Έχω όλα τα βιβλία του Νίκου Καζαντζάκη στον οποίο υποκλίνομαι, διαβάζω με ευχαρίστηση Αλκυόνη Παπαδάκη, Γιάννη Ξανθούλη, Λένα Μαντά, Γιώργο Πολυράκη, Πασχαλία Τραυλού και... η λίστα είναι μεγάλη.

11) Από την ελληνική και παγκόσμια λογοτεχνία υπάρχει κάποιο βιβλίο το οποίο έχετε λατρέψει και το οποίο "ζηλεύετε" ως λογοτεχνικό έργο και θα θέλατε, ή ονειρεύεστε να έχετε συγγράψει εσείς;

Από την ελληνική λογοτεχνία έχω λατρέψει το βιβλίο του Καζαντζάκη «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται» και από τη ξένη το βιβλίο του Ντοστογιέφσκι «Αδερφοί Καραμάζωφ». Είναι κατά την γνώμη μου κορυφαία γιατί τα έγγραφα κορυφαίοι λογοτέχνες και θα ήταν ιεροσυλία να πω ότι θα ήθελα να είχα γράψει εγώ.

12) Πιστεύετε πως οι συγγραφείς οφείλουν να προβληματίζουν τους αναγνώστες "κεντρίζοντας" τη σκέψη τους, ή ο σκοπός των βιβλίων τους θα έπρεπε να είναι καθαρά και μόνο ψυχαγωγικός; Εσείς, ποιά μηνύματα επιδιώκετε να "περάσετε" στους αναγνώστες σας και σε ποιό είδος αναγνωστικού κοινού, συνήθως, απευθύνεστε μέσα από το συγγραφικό έργο σας;

Ποιος λέει στ' αλήθεια πως ένα βιβλίο που περνά μηνύματα και κεντρίζει το μυαλό δεν μπορεί ταυτόχρονα να ψυχαγωγεί τον αναγνώστη; Όλα τα βιβλία έχουν την αξία τους και είναι άδικο να τους κολλάμε επικέτες σε ψυχαγωγικά ή μη. Σε ότι με αφορά, στα βιβλία μου υπάρχει έντονος κοινωνικός προβληματισμός, αλλά και μηνύματα για τη δύναμη της ψυχής, της αγάπης, της φιλίας.

13) Θεωρείτε ότι ο συγγραφέας θα πρέπει να ασχολείται με διαφορετικά είδη λογοτεχνίας και να πειραματίζεται θεματολογικά, ρισκάροντας το υπάρχον αναγνωστικό του κοινό, ή θα όφειλε να εμμένει στο είδος που τον έχει καθιερώσει;

Αν μπορεί να πειραματίζεται γιατί όχι; Το θέμα είναι να μπορεί και να θέλει να πάρει το ρίσκο του. Εξάλλου είναι λάθος να πιστεύουμε ότι οι αναγνώστες είναι δεδομένοι. Οφείλουμε πάντα να προσπαθούμε για το καλύτερο αποτέλεσμα.

14) Είχατε κάποιους "ενδοιασμούς" όταν αποφασίσατε να δώσετε το πρώτο σας βιβλίο προς έκδοση; Αγωνιούσατε ως προς την αποδοχή που θα τύχαινε από το αναγνωστικό κοινό; Η θεματολογία των περισσότερων βιβλίων σας, πιστεύετε πως παίζει τον δικό της ρόλο στην αποδοχή αυτή;

Δεν είχα ενδοιασμούς. Είχα μεγάλη αγωνία και δεν σας κρύβω πως αυτή με ακολουθεί μέχρι και σήμερα.

15) Θεωρείτε πως η πραγματικότητα μπορεί να αποτελέσει πηγή έμπνευσης για ένα συγγραφέα και, ειδικότερα, οι τόσο δύσκολες καταστάσεις που βιώνουμε τελευταία στην πατρίδα μας;

Σε αυτή την ερώτηση έχω απαντήσει με το βιβλίο μου «Χωρίς Δίχτυ Ασφαλείας». Πιο επίκαιρο δεν θα μπορούσε να είναι, αφού μιλά για την κατάσταση που βιώνουμε, με έναν τρόπο πολύ ρεαλιστικό. Είμαι μέρος αυτής της κοινωνίας και με πονά να βλέπω μαγαζιά κλειστά, ανθρώπους να ψάχνουν το φαγητό τους στα σκουπίδια, νέους να φεύγουν από τη χώρα τους. Παράλληλα όμως, μέσω της μυθοπλασίας, φτιάχνω ωραίες εικόνες για να τονώσω το ηθικό του αναγνώστη με αισιοδοξία και επιμονή για ένα καλύτερο αύριο.

16) Η πρότερη επαγγελματική σας πείρα κατά πόσο σας επηρεάζει στην αντίστοιχη τωρινή συγγραφική σας ιδιότητα; Οι αριθμοί, οι πράξεις και οι ισολογισμοί πιστεύετε πως σας έχουν επηρεάσει κάπως στην θεώρηση των πραγμάτων;

Το παράδοξο είναι πως ενώ δεν μου άρεσαν τα μαθηματικά, μου άρεσαν πολύ τα λογιστικά. Υπήρχε μια τάξη σε όλο αυτό, κι αυτή η τάξη, η πειθαρχία, η γρήγορη σκέψη χρειάζεται και στη συγγραφή. Το μάρκετινγκ απλώς μπήκε για βιοποριστικούς λόγους στη ζωή μου, αλλά δεν το αγάπησα ποτέ.

17) Εσείς, με την πείρα σας στον χώρο της συγγραφής, τί θα συμβουλεύατε όλους τους νέους επίδοξους συγγραφείς, που ονειρεύονται να δουν κάποτε ένα βιβλίο τους στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και ιδιαίτερα εν μέσω αυτής της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας;

Στους νέους, κι όχι μόνο στους επίδοξους συγγραφείς, θα πω αυτό που λέω και στα παιδιά μου. Να ακολουθούν τα όνειρά τους. Να βάζουν στόχους και να τους υλοποιούν. Και κυρίως να πιστεύουν στον εαυτό τους. Τα πράγματα γύρω μας δεν είναι εύκολα, αλλά στα εύκολα τα καταφέρνουν όλοι. Στα δύσκολα τα καταφέρνουν οι δυνατοί.

18) Κλείνοντας και, αφού σας ευχαριστήσω θερμά για την τιμή της παραχώρησης αυτής της συνέντευξης, θα ήθελα να σας ευχηθώ ολόψυχα καλή επιτυχία σε όλα σας τα βιβλία αλλά, ειδικότερα, στο πιο πρόσφατο εξαιρετικό μυθιστόρημά σας, «Φως Στις Σκιές», και να σας ρωτήσω για τα άμεσα συγγραφικά σας σχέδια. Τι να περιμένουμε από εσάς στο μέλλον;

Τι να περιμένετε από μένα στο μέλλον; Βιβλία φυσικά. Αρκεί να υπάρχει υγεία και δύναμη για να μπορέσω να είμαι συνεπής. Αυτό εύχομαι και σε όλο τον κόσμο ενόψει της νέας χρονιάς. Υγεία, αισιοδοξία, και ένα καλύτερο μέλλον για τους νέους μας. Σας ευχαριστώ πολύ!

Βιογραφία Πένυς Παπαδάκη:

«Η Πένυ Παπαδάκη γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, αλλά μεγάλωσε στις γειτονιές του Πειραιά. Για είκοσι πέντε χρόνια ασχολήθηκε με τα λογιστικά και για επτά χρόνια με το μάρκετινγκ. Από το 2011 είναι συνταξιούχος και τον ελεύθερο χρόνο της ασχολείται εθελοντικά με τα πολιτιστικά του Δήμου της Αγίας Βαρβάρας, δίνοντας την ευκαιρία στους δημότες της περιοχής να έρχονται σε επαφή με τους συγγραφείς και τα έργα τους. Το 2007 έγινε μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών. Έχει δύο παιδιά, τα οποία θεωρεί το μεγαλύτερο έργο της ζωής της. Η συγγραφή βιβλίων είναι η καλύτερη διέξοδος για το

ανήσυχο πνεύμα της για το οποίο ελπίζει να παραμείνει για πάντα ανήσυχο. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της «Παιχνίδια Ζωής» (2010) , «Οι Κόρες Της Αυγής»(2011), «Το Ζεϊμπέκικο Της Κατίνας» (2012), «Χωρίς Δίχτυ Ασφαλείας» (2014), «Αντίο, Φιλενάδα» (2014) και «Φως Στις Σκιές» (2015).

Εργογραφία Πένυς Παπαδάκη:

«ΦΩΣ ΣΤΙΣ ΣΚΙΕΣ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 312

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Η Ελένη, σύζυγος του Άρη, ζει για δεκαπέντε χρόνια σε μια εικονική πραγματικότητα. Κλεισμένη στο χρυσό κλουβί του γάμου της, τρέφεται με ψέματα, απάτες και προδοσία. Όταν όλα θα αποκαλυφθούν, θα βρει τη δύναμη να φύγει και να διεκδικήσει μια καλύτερη ζωή.

Στον δρόμο της θα συναντήσει τον Ορέστη, έναν άντρα που κουβαλά βαρύ σταυρό στις πλάτες του, δίνοντας μάχες για να σώσει τη μονάκριβη κόρη του από τον σκοτεινό κόσμο των ναρκωτικών. Οι δοκιμασίες που θα περάσουν θα είναι πολλές και μεγάλες, αλλά το πείσμα τους να διαλύσουν τις σκιές του παρελθόντος και να βγουν νικητές στο φως θα είναι μεγαλύτερο.

Αντίθετα ο Άρης θα κληθεί να πληρώσει σκληρό τίμημα για τις παράνομες πράξεις του. Τα θύματα αυτών των πράξεων είναι πολλά, μα για εκείνον δεν είναι παρά... παράπλευρες απώλειες. Θανάσιμα αμαρτήματα, η πλεονεξία και η αλαζονεία του. Όταν όμως έρθει η ώρα να αναμετρηθεί μαζί τους, θα μάθει με τον πιο αμείλικτο τρόπο πως «όλα εδώ πληρώνονται», και μάλιστα με τόκο.

Γιατί, όταν όλα βγαίνουν στο φως, ή θα λάμπουν ή θα καούν.»

«ANTIO, ΦΙΛΕΝΑΔΑ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 232

Τιμή: 9,31 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Η Σοφία γεννήθηκε με τη σφραγίδα της υποχρέωσης στην ψυχή και με ένα μεγάλο ελάττωμα που βόλευε τους γύρω της· δεν μπορούσε να αρνηθεί σε κανέναν τίποτε, δεν μπορούσε να πει όχι. Το τίμημα που πλήρωσε ήταν βαρύ, αφού για τις λάθος επιλογές της έχασε ακόμη και την ελευθερία της.

Από την άλλη, η Μαρίνα είπε όχι σε όλα όσα την καταπίεζαν. Όχι στους γονείς, σε μία υποκριτική κοινωνία, σε έναν έρωτα-δυνάστη και στην πιθανότητα να χάσει τη μονάκριβη κόρη της. Το τίμημα ήταν να χάσει κι αυτή, εκτός από την ελευθερία της, και τον ίδιο της τον εαυτό.

Θα ανταμώσουν μέσα στα σκοτάδια, κι όταν τα μάτια τους θα συνηθίσουν, θα μάθουν, άλλοτε βίαια κι άλλοτε με τρυφερότητα, πως το φως που βγάζει η ψυχή είναι πιο δυνατό και πιο ζεστό από του ήλιου. Θα διδαχθούν η μία από την άλλη, θα αντέξουν η μία για την άλλη, θα κλάψουν η μία με την άλλη. Όπως κάνουν μόνο οι φίλες.

Και εκεί που πίστεψαν πως την κέρδισαν την παρτίδα της ζωής, αυτή θα τους δείξει πως μπλόφαρε, γιατί έκρυβε ένα αντίο στο μανίκι της.»

«ΧΩΡΙΣ ΔΙΧΤΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

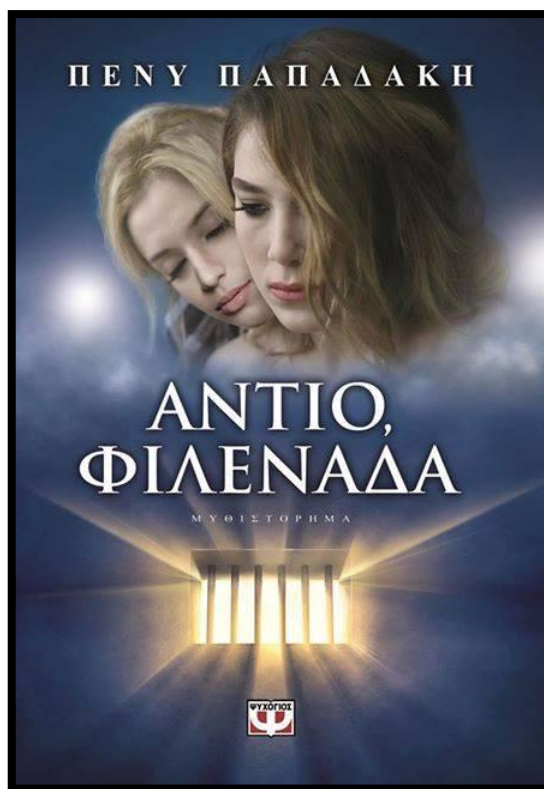
Σελίδες: 312

Τιμή: 12,96 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Η Άννα, η σιδηρά κυρία μιας μεγάλης εταιρείας στην οποία αφοσιώθηκε ολοκληρωτικά και για την οποία θυσίασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της εις βάρος της οικογένειάς της, ξαφνικά απολύεται. Η κρίση, που μέχρι χθες δεν την άγγιζε, τυλιγμένη καθώς ήταν στο κουκούλι της δύναμης και της αλαζονείας της, χτύπησε και τη δική της πόρτα.

Από τη μία μέρα στην άλλη, έρχεται αντιμέτωπη με όσα επιμελώς έκρυβε κάτω από το χαλάκι της ζωής της, γιατί δεν είχε τον χρόνο να ασχοληθεί μαζί τους.

Διαπίστωσε πως η κρίση είχε επεκταθεί στον γάμο της, στις αξίες της, στον κοινωνικό της περίγυρο...

Ο πρώτος που θα εγκαταλείψει το καράβι που βουλιάζει είναι αυτός που νόμιζε για καπετάνιο της, ο άντρας της. Δεν του αρέσει η σκουριασμένη πανοπλία της, την είχε μάθει δυνατή, την είχε μάθει αρχηγό, είχε δεδομένη τη μόνιμη προσφορά της.

Όμως η Άννα είναι γεννημένη ηγέτιδα, όπως συνήθιζε να λέει ο πατέρας της, και θα καταφέρει έστω και με τρικυμίες, έστω και με απώλειες, να οδηγήσει το καράβι της σε απάνεμο λιμάνι. Θα ρίξει άγκυρα στη ζωή του Βασίλη και θα εκπλαγεί όταν μάθει πως η μοίρα τούς ήθελε μαζί από την αρχή, αλλά η ζωή αλλιώς τα είχε σχεδιάσει. Μα στ' αλήθεια, ποιος κατάφερε ποτέ να αλλάξει ή να σβήσει όσα είναι γραφτό να γίνουν;

Ένα δυνατό και επίκαιρο μυθιστόρημα για την κρίση που γεννά κρίσεις αξιών, ιδεών, χαρακτήρων, αλλά και δευτερες ευκαιρίες για όσους τολμούν!»

«ΤΟ ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ ΤΗΣ ΚΑΤΙΝΑΣ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 272

Τιμή: 11,97 €

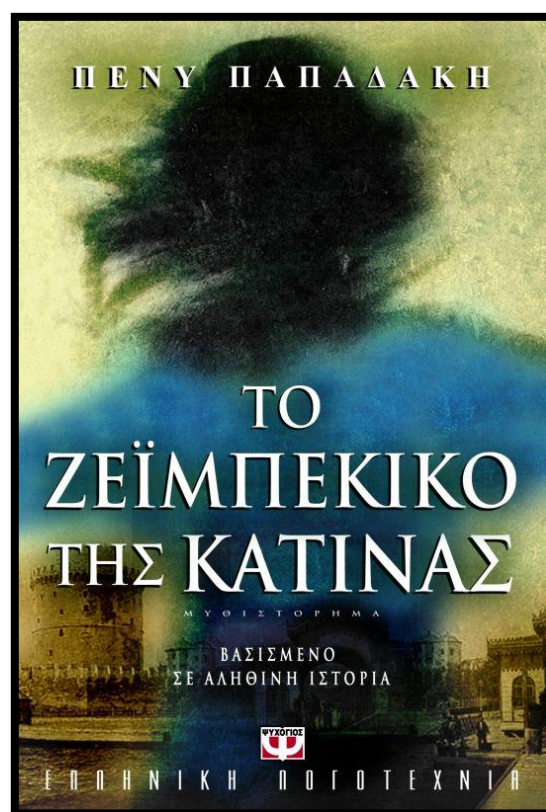
Υπόθεση Οπισθόφυλλου:

«Θέλει κότσια να μπορείς να αντέξεις τα χτυπήματα της μοίρας και να μη λυγίσεις απ' τον πόνο. Θέλει κουράγιο να μπορείς να χαμογελάς ακόμα και μες στη μαυρίλα της φτώχειας, της αρρώστιας, του θανάτου. Ακόμα περισσότερο, θέλει λεβεντιά κι αντρείοσύνη να μπορείς να κάνεις τον καημό σου χορό και τραγούδι.

Το ζειμπέκικο της Κατίνας είναι ένα βιβλίο θάρρους και λεβεντιάς. Η Κατίνα μάς παίρνει ανάλαφρα απ' το χέρι και μας ταξιδεύει από τη Ραμόνα της Θεσσαλονίκης στις φτωχογειτονιές του Πειραιά και στα κρυφά μονοπάτια της ζωής της.

Γελάμε και κλαίμε μαζί της, τη θαυμάζουμε και την αγαπάμε, της χτυπάμε παλαμάκια στο ζειμπέκικό της...

Η Κατίνα είμαστε εμείς...»

«ΟΙ ΚΟΡΕΣ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 368

Τιμή: 13,95 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Τα παιδιά όταν είναι μικρά μας αγαπούν. Όταν μεγαλώσουν, μας κρίνουν, κι αν είμαστε τυχεροί, καμιά φορά μάς συγχωρούν».

Έπειτα από δυο γιους, μια κόρη λαχταρούσε να αποκτήσει ο Λάμπρος. Τα καταφέρνει, μα τη μοιραία αυγή χάνει πάνω στη γέννα τη γυναίκα του και όλα αλλάζουν. Το κορίτσι μεγαλώνει ανάμεσα σε τρεις άντρες που την απορρίπτουν και δεν την αγαπούν. Διάγνωση; Συναισθηματική αναπηρία. Κάπου αλλού, μια άλλη κοπέλα μεγαλώνει με αγάπη, αλλά καθηλωμένη σε αναπηρικό καροτσάκι. Η δική της αναπηρία; Σωματική. Άραγε ποια υποφέρει περισσότερο; Οι κόρες της αυγής θα καταφέρουν να ενωθούν για να γεμίσουν τα κενά της μισής ζωής τους; Όπως και να 'χει, όταν η μοίρα αποφασίζει να μιλήσει, κανένας δεν μπορεί να της κλείσει το στόμα.»

«ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΖΩΗΣ»

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελίδες: 352

Τιμή: 14,94 €

Υπόθεση Οπισθόφυλλον:

«Μπήκα στη βάρκα που είχε το όνομά σου: Ελπίδα. Έπιασα πολλά λιμάνια στην πορεία μου. Κάθε λιμάνι και μια ιστορία. Της Νανάς, του κυρ Λεωνίδα, της μικρής Μαρίας, της Έφης, της Ελισάβετ, του Στέλιου... Μέσα από τις ζωές τους έζησα τη δική σου κι έμαθα πολλά για σένα, που έφυγες νωρίς. Έμαθα πολλά για μένα, που έμεινα πίσω να αναρωτιέμαι γιατί έφυγες τόσο ξαφνικά. Έμαθα πως το πιο όμορφο μάθημα είναι αυτό του φλερτ με τη μέρα που ξημερώνει. Με το δειλινό που μας χαιρετάει βάφοντας τα πάντα μ' όμορφα χρώματα. Μου είχες πει κάποτε ότι "το παιχνίδι με τη ζωή μετράει - άλλοτε σε ρίχνει κι άλλοτε τη ρίχνεις, κι αυτή είναι η μαγεία". Είχες δίκιο, Ελπίδα, αυτό μετράει, και τώρα πια ξέρω να το παίζω και να το ζω. Για σένα και για μένα. Είναι το ριζικό μου που σαν λάδι στη βάφτιση με σφράγισε. Είναι το όνομά μου. Με λένε Νίκη και τα παιχνίδια της ζωής θα τα κερδίσω όλα'».

